

Sygn. akt III Ca 1389/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Magdalena Balion-Hajduk

Andrzej Dyrda

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2019 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. H.

przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 2 lutego 2018 r., sygn. akt I C 215/16

1. **oddala apelację;**

2. **nie obciąża powoda kosztami postępowania odwoławczego;**

3. **przyznaje adwokatowi K. U. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwotę 2214 zł (dwa tysiące dwieście czternaście złotych), w tym kwotę 414 zł (czterysta czternaście złotych) podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Andrzej Dyrda SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt III Ca 1389/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w wyroku z dnia 2 02 2018r. oddalił powództwo M. H. (1) przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 57.500,96zł z ustawowymi odsetkami oraz orzekł o kosztach procesu i przyznał pełnomocnikowi z urzędu powoda wynagrodzenie za pełnienie tej funkcji.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia wskazał, że podstawą prawną roszczenia powoda stanowi regulacja zawarta w art. 405 k.c. Stwierdził, że w okolicznościach sprawy bezprzereczne jest, iż właściciele lokali nieruchomości położonej

w R. przy ul (...) nie wywiązali się z obowiązku wynikającego

z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 24 06 1994r. o własności lokali i nie podjęli uchwały

o wyborze zarządu, w konsekwencji czego w okresie objętym pozwem (od 14 05 2008r. do 31 08 2015r.) Wspólnota Mieszkaniowa tej nieruchomości nie miała zarządu. Pomimo tego pozwana „w dalszym ciągu prowadziła zarząd wspólnoty i z tego tytułu pobierała wynagrodzenie” (sprawowany przez nią zarząd wygasł w następstwie zbycia „ostatniego lokalu” przez Gminę R.). Oceniał, że w tej sytuacji pozwana „prowadziła bez zlecenia cudzą sprawę, tj. zarząd nieruchomości wspólnoty mieszkaniowej” oraz wskazał, że podejmowane przez nią czynności prawne i faktyczne w imieniu Wspólnoty zostały przez tę ostatnią potwierdzone w uchwale z dnia 26 08 2015r.,

co nadało „prowadzeniu sprawy skutki zlecenia zgodnie z art. 756 k.c.”. Wskazał,

iż uprawniało to pozwaną do pobierania z tego tytułu wynagrodzenia, za czym dodatkowo przemawia fakt, iż w okresie objętym pozwem otrzymywała ona absolutorium za wykonywane przez nią obowiązki a w świetle opinii biegłego J. F. sposób sprawowania przez nią zarządu oraz wydatkowania przez nią kwot nie budzi zastrzeżeń.

W konkluzji ocenił, pozwana spółka nie przysporzyła na swoją rzecz jakichkolwiek korzyści majątkowych „kosztem opłat uiszczanych przez powoda” i z tej przyczyny uznał powództwo za bezzasadne. O kosztach procesu orzekł na podstawie regulacji art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył powód **M. H. (2)**, który nie zgadzał się z nim zarzucając, że jest on wielce niesprawiedliwy, krzywdzący oraz stronniczy.

W apelacji między innymi podnosiła, że już na samym początku postępowania bezzasadnie zwrócono jego dwa pisma procesowe, pozwana nie wykazała, co działo się ze wspólnotowymi finansami, biegły sporządzając opinie nie oparł się na materiałach źródłowych tylko na kopiach wezwań do zapłaty a w jego opinii wskazano szereg nieprawidłowości w sprawowaniu przez pozwaną zarządu. Podnosiła także, że skoro zarządca nie miał prawa zarządzać to nie miał również prawa dysponować funduszami Wspólnoty

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powodów przyjmując, że mają ono źródło w reżimie odpowiedzialności z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w zebranych w sprawie materiale dowodowym, którego ocena jest logiczna, mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

W szczególności prawidłowa jest dokonana przez niego ocena wiarygodności informacji zawartych w opinii biegłego, która jak słusznie ocenił Sąd Rejonowy została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji

Powództwo zostało oparte na twierdzeniu, iż doszło do wzbogacenia pozwanej kosztem powoda, gdyż w spornym okresie pozwana nie była uprawniona do sprawowania zarządu nieruchomością wspólną, przez co nie była uprawniona do dysponowania przekazywanymi przez skrzącego kwotami na pokrycie kosztów zarządu, który nadto sprawowała wadliwie.

Z poczynionych i niekwestionowanych w apelacji ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że skarżący w spornym okresie dokonywał wpłat na konto Wspólnoty Mieszkaniowej (...) położonej w R. przy ulicy (...), które były prowadzone na podstawie umów zawartych przez Wspólnotę z Bankiem (...) Spółka Akcyjna w K. w dniach 15 01 1998r. i 26 05 1999r.

Tym samym wpłaty nie dokonywano na rzecz pozwanej, wobec czego ich dokonanie nie prowadziło do wzbogacenia pozwanej, lecz było przysporzeniem na rzecz Wspólnoty, której był on członkiem, co już tylko z tego powodu w świetle regulacji art. 405 k.c. czyni powództwo bezzasadnym.

Niezależnie od tego Sąd Rejonowy słusznie zwrócił uwagę, że Wspólnota Mieszkaniowa (...) położonej w R. przy ul (...), w uchwale z dnia 26 08 2015r. potwierdziła wszystkie czynności prawne i faktyczne działane w jej imieniu przez pozwaną w czasie sprawowania przez nią zarządu, przez co zgodnie z regulacją art. 103 k.c. stały się one skuteczne, zaś prawidłowość sprawowanego przez pozwaną zarządu nie została skutecznie podważona.

Z tych względów powództwo było nieuzasadnione, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku.

Czyni to apelację bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c., a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadzi do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powoda, jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację art. 102 k.p.c. biorąc pod uwagę dysproporcje w sytuacji materialnej stron

SSO Andrzej Dyrda SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion - Hajduk